

ת"ד 11804/08/16 - מדינת ישראל נגד רועי שמעון ברנדמן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 11804-08-16 מדינת ישראל נ' ברנדמן
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רועי שמעון ברנדמן

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הריני לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק.

2. העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום:

נהיגה רשלנית, התנהגות הגורמת נזק, פנית פרסה תוך סיכון עוברי דרך (נסיבות מחמירות).

3. נסיבות המקרה עפ"י כתב האישום:

ביום 09/07/16 בשעה 12:30 לערך, נהג הנאשם ברכבו הפרטי בכביש בכפר בית ג'אן מכיוון כללי מערב לכיוון מזרח ונעצר. הכביש בו נסע הינו דו סטרי, נתיב לכל כיוון. אותה עת, בכיוון נסיעת הנאשם, מאחוריו, נסע טרקטורן (להלן: "**הרכב הנפגע**"). הנאשם נהג ברשלנות בכך שביצע פנית פרסה שמאלה שלא בבטחה ומבלי לנקוט באמצעי הזהירות הדרושים כדי לא להפריע או לסכן עוברי דרך, חסם את דרך נסיעת הרכב הנפגע וגרם להתנגשות (להלן: "**התאונה**"). כתוצאה מהתאונה, נחבל נהג הרכב הנפגע, וכלי הרכב המעורבים ניזוקו.

4. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה:

· הגב' שיר כהן - שוטרת בתחנת כרמיאל (להלן: "שיר")

עמוד 1

רס"ב אייל דגש - בוחן תנועה באת"ן גליל (להלן: "הבוחן")

מטעם ההגנה:

הנאשם בעצמו

5. ראיות התביעה:

- ת/1 - דו"ח פעולה של שיר
- ת/2 - דו"ח נזקים
- ת/3 - סקיצת בוחן
- ת/4 - דו"ח בוחן
- ת/5 - תרשים בוחן
- ת/6 - לוח תצלומים
- ת/7 - תצ"א של תוואי הדרך
- ת/8 - הודעת הנאשם במשטרה

6. דיון והכרעה:

החלטתי כאמור לזכות את הנאשם מחמת הספק מעבירות המיוחסות לו, וזאת מן הטעמים הבאים:

מסקנות הבוחן:

אמנם, ממצאי ומסקנות הבוחן גובשו ביום התאונה לאחר הגעת הבוחן לשטח, ולפיהן:

- לנאשם היה שדה ראייה מכיוון הגעתו עד התאונה 200 מטר ובהמשך 60 מטר. לרכב הנפגע היה שדה ראייה עד התאונה 200 מטר ובהמשך 60 מטר.
- התאמת הנזקים - ברכב הנאשם: נזק לצד שמאל אזור עמוד החיבור ודלת הנהג משמאל לימין. רכב הנפגע: נזק לחזית ימין עיקרו במשולש וגלגל קדמי ימין מלפנים לאחור.
- מקום האימפקט - בנתיב הנגדי לנסיעת הרכבים
- מציאת חריצים, חלקים ונוזלים בכביש של הרכב המעורב המעידים על נקודת האימפקט בנתיב

הנגדי לנסיעת הרכבים.

· הגורם לתאונה הינו ביצוע פנייה לשמאל ע"י רכב הנאשם, שחסם את דרכו של הרכב הנפגע שניסה לעקוף אותו.

עם זאת, אינני נאות להסכים עם מסקנת הבוחן באשר לאשמתו של הנאשם בקרות התאונה, וזאת מן הטעמים הבאים:

הזזת כלי הרכב לאחר התאונה:

בעדותו, העיד הנאשם כי רכבו הוזז לאחר התאונה כדי לאפשר מעבר של כלי רכב (עמ' 8 שורות 20-21 לפרוטוקול הדיון מיום 12/3/19) דבר אשר יכל להקשות על חקירת התאונה ע"י הבוחן בהגיעו לזירת האירוע וליצור מכשול בהגעה לחקר האמת. מסיבה זו למשל, מיקומה המדויק של נקודת האימפקט אינו יכול היה להיקבע בצורה מדויקת ועל כן קבע הבוחן בכלליות כי האימפקט בנתיב הנגדי. לכן, ממצאי דו"ח הבוחן אינם יכולים להיות מבוססים דיו ולא יכולה לטעמי המאשימה להישען אך ורק על אלו על מנת לקבוע את אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר (ת"ד (תעבורה מרכז) 1891-08 מ.י. שלוחת תביעות תחנת פ"ת תעבורה נ' אלי מנור, ת"ד (תעבורה חד') 11164-08-11 מדינת ישראל נ' שלומי חזוט (פורסם בנבו, 23.12.2013, ת"ד (תעבורה מרכז) 7670-09-14 מדינת ישראל נ' מרינה בקלייניק (פורסם בנבו, 01.12.2015)). אמנם, בדו"ח הפעולה של שיר (2/ת) נכתב כי לאחר הגעתה למקום ועד להגעת הבוחן כלי הרכב לא הוזזו, ויכול כי הגיעה שיר למקום לאחר שכבר רכבו של הנאשם הוזז כעדותו, אשר נראית לי מהימנה לעניין זה.

גרסתו של הנאשם:

גם אם היה ניתן להסתמך באופן חד משמעי על ממצאי הבוחן, הרי שאלו לא יכולים לשלול את גרסת הנאשם, לפיה ביצע הוא פניית פרסה במקום בו התרחב הכביש ולאחר שהבחין כי מאחוריו שני רכבים שעמדו והמתונו לביצוע פרסתו ועשה זאת רק לאחר שהביט במראה ווידא כי מצב הכביש מאפשר לו זאת. רק כשהגיע לנתיב הנגדי, פגע בו הטרקטורון שעקף את הרכבים הנ"ל שעמדו והגיה מאותו נתיב ממנו ביצע הנאשם את פניית הפרסה. הנאשם הדגיש כי הטרקטורון הגיע במהירות ולאחר שהנאשם כבר החל את פניית הפרסה ולא ניתן היה להבחין בו בתחילת ביצוע הפנייה.

מאחר שכך, לא ניתן לשלול כי הנאשם החל בביצוע פניית הפרסה לאחר שהביט במראה ובעת שמצב הכביש אפשר לו זאת ולאחר שלא היה כל כלי רכב, לרבות הטרקטורון, שהפריע לו לעשות זאת. דהיינו, התנגשותו של הטרקטורון ברכב הנאשם בנתיב הנגדי בעיצומה של פניית הפרסה, יכולה לכשעצמה להעיד כי הטרקטורון החל בעקיפה רק לאחר שהנאשם כבר החל בביצוע פניית הפרסה ולכן לא יכל הנאשם להבחין בו מבצע עקיפה בנסיעה על הנתיב הנגדי. משכך, שדה הראייה שקבע הבוחן ביחס לנאשם, אשר אפשר לו לכאורה להבחין

ברכבים שהיו מאחורי בנתיב נסיעתו, אינו רלוונטי.

ממצאי והתאמת הנזקים:

עפ"י דו"ח הבוחן ולוח התצלומים, נראה בבירור כי הנזק ברכבו של הנאשם הינו במרכז החלק השמאלי, דהיינו בחיבור שבין הדלת האחורית והקדמית. מכך, ניתן להסיק כי הפגיעה בוצעה בעת שהנאשם כבר היה בעיצומה של פניית הפרסה, מה שמחזק עוד יותר את גרסת הנאשם כי בעת שהחל בפנייה, היה הנתיב הנגדי ריק וכי לא יכל להבחין בטרקטורון אשר יצא לעקיפה רק לאחר שהנאשם כבר החל בביצוע פניית הפרסה. שכן, אם היה הטרקטורון בשדה ראיית הנאשם עוד לפני שהנאשם החל בביצוע פניית הפרסה, יכול והנזק ברכב הנאשם היה נגרם בחלקו הקדמי יותר.

7. סיכום:

לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם כי החל בביצוע פניית הפרסה כשהנתיב הנגדי ריק לחלוטין והרכבים מאחוריו מאפשרים לו זאת. הנזק הנ"ל ברכבו אף מחזק את הסברה כי הטרקטורון יצא לעקיפה מסוכנת על הנתיב הנגדי לאחר שהנאשם היה כבר בעיצומה של ביצוע פניית הפרסה והטרקטורון מנע ממנו להשלים פנייה זו. לפיכך, לא ניתן לשלול כי הנאשם לא יכל להימנע מקורות התאונה ובהתאם, לא ניתן לראותו כמי שהתרשל בביצוע פניית הפרסה.

8. סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הריני לזכות את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מחמת הספק. על המזכירות להמציא העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תש"פ, 16 יוני 2020, בהיעדר הצדדים